

[Glensgård.]

Lowzow jo gerne spille fornærmet og forlade lokalet.

Formanden:

Jeg behøver ikke at minde om, at det ikke er god tone at referere fra udvalget, for det går jeg ud fra at alle medlemmer ved.

(Kort bemærkning).

Kurt Brauer (SF):

Af hensyn til historieskrivningen. Under et af sine indlæg gav hr. Glensgård sin vane tro et usandfærdigt referat af min tale. Hvis andre skulle have lyst til at gentage hr. Glensgårds påstande om, hvad jeg sagde, vil jeg gerne diskutere det med vedkommende. Hr. Glensgård er efter min opfattelse uværdig til at betræde denne talerstol, og jeg vil derfor ikke tale med ham om det.

(Kort bemærkning).

Lowzow (KF):

Jeg må kort sige, at hr. Glensgård omtalte min forrige tale usandfærdigt. Det, jeg sagde, var, at jeg modtog ikke fortrolige oplysninger sammen med hr. Glensgård. Det forbyder min samvittighed mig.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Tror hr. Lowzow da, at denne Transairsag kan behandles i åbenhed?

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Må jeg til hr. Lowzow sige, at jeg tror ikke, vi er så forfærdelig uenige. Jeg tror tværtimod, at når vi kommer i gang med hele denne debat om Transair, som kommer efter denne koncessionsforlængelse, vil vi blive enige om, hvilken procedure vi skal vælge, og hvilken vej vi skal gå frem ad.

Det er muligt, jeg ikke er så pædagogisk som hr. Glistrup, men jeg vil dog bare sige dette, at det, DDL har fået, er på grundlag af en bred enighed i folketinget nogle praktiske lempelser med hensyn til opgørelse af selskabets skattepligtige indkomst. Og jeg understreger igen, at det er praktiske lempelser, fordi det hele tiden har været gældende, at de modifikationer i de normale danske afskrivningsregler, som dette har indebåret, har været begrænset af den be-

stemmelse, at de samlede afskrivninger ikke kunne overstige maksimumsbeløbet efter den til enhver tid gældende normale danske lovgivning.

Så vil jeg på det andet spørgsmål gerne svare, at selvfølgelig vedstår jeg det, der står i besvarelsen til udvalget, men det, der er tale om — det vil jeg gerne understrege — er, at der er tale om et nordisk samarbejde, og det er på de samme betingelser, som SAS-samarbejdet er bygget op på, så jeg tror, det er en meget tænkt situation, som hr. Glistrup lægger den op.

Og så skal jeg kun gøre én bemærkning til, nemlig den, at hr. Glensgård sagde, at løfter koster ikke noget. Det er måske rigtigt, men løfter binder, og de forpligter. Men efter hvad jeg forstår på debatten her i dag, er der måske en forskel i hr. Glensgårds og min opfattelse af, hvad løfter forpligter til.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 3

forkastedes med 101 stemmer mod 22.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 3

vedtoges enstemmigt med 124 stemmer; 3 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 3 i den ændrede affattelse

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse og ændring af statsgaranti i forbindelse med Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde.

(Lovforslag nr. 155. Fremsat 17/3 75. Første behandling 16/4 75. Betænkning 6/6 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Lomékonventionen AVS-EØF med dertil knyttede protokoller og slutakt samt Aftale om varer henhørende under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.

(Andre selvstændige forslag nr. LV. Fremsat 4/6 75).

Forslaget sættes til forhandling.

Lasse Budtz (S):

Lomékonventionen med dens tilhørende protokoller og aftaler, som regeringen nu ønsker at få ratificeret, understreger efter min mening meget tydeligt, at De europæiske Fællesskaber ikke ønsker at placere sig som den selvbeskyttende klub af rige lande, fællesskaberne ofte er blevet beskyldt for at være.

EF-regeringerne har ved adskillige lejligheder, f. eks. ved topmødet i Paris i oktober 1972, erklæret, at de vil indtage en åben og udadvendt holdning over for samtlige udviklingslande, dels inden for EF's egne rammer, dels på det verdensomspændende plan.

Inden for EF's rammer skulle der lægges særlig vægt på associeringspolitikken og i denne forbindelse oprettelse af toldpræferencesystem for udviklingslandene. Det er denne linje, som helt klart er blevet fulgt ved udarbejdelsen af Lomékonventionen,

som ikke færre end 46 lande i Afrika, Kari-bien og Stillehavet nu omfattes af. Det stod næsten straks fra forhandlingernes start klart, at samtlige lande ønskede en nærmere tilknytning — eller den nærmeste tilknytning, skulle jeg sige, som de overhovedet kunne få til EF. De kunne vælge mellem en omfattende aftale og mere begrænsede handelsaftaler, men de valgte alle de omfattende aftaler, som Lomékonventionen omfatter.

Lomékonventionen er en slags erstatning eller forbedring og udvidelse af de tidligere såkaldte Yaoundé- og Arusha-konventioner, der var indgået med en række afrikanske lande. Ved den udvidelse både geografisk og med hensyn til økonomisk samarbejde, der nu er sket, har man undgået den opsplitning af verden i interessesfærer for de rige lande, som man havde en tilbøjelighed til at nå frem til. Man talte om, at Japan skulle koncentrere sig om Asien, at USA skulle koncentrere sig om Latinamerika og Europa om Afrika, og derved opretholdt man jo på en vis måde også lidt af det gamle kolonimønster. Det er nu brudt, og man skal nok i den forbindelse gøre opmærksom på, at EF også gerne samarbejder med lande på det latinamerikanske kontinent; dette samarbejde har blot en helt anden og ikke nær så fast karakter.

Blandt de 46 lande, som omfattes af Lomékonventionen, er de 22 allerede associerede lande, der omfattedes af Yaoundé- og Arusha-konventionerne, de tidligere portugisiske kolonier, som nu bliver frie nationer, og så en række selvstændige Commonwealthlande.

Uden at foregribe en markedsdebat, som vi åbenbart ikke får i denne samling, men måske i den næstes begyndelse, hvor England sikkert vil blive stærkt diskuteret, kan der nok allerede i dag være grund til at gøre opmærksom på, at de selvstændige Commonwealthlande, der omfattes af Lomékonventionen, alle inderligt ønskede, at briterne skulle blive i EF, og netop på grund af denne konvention. Der er altså ikke i disse lande nogen som helst følelse af, at EF er en såkaldt udnyttende organisation.

Aftalen omfatter handel og finansiel og faglig bistand, industrielt samarbejde og ikke mindst en ordening, der skal hjælpe med til at stabilisere udviklingslandenes eksport-